

Zitting 2001-2002

12 juni 2002

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Fracties

- Wijziging in de samenstelling 3

Actuele vragen (*Regl. art. 82*)

- van de heer André-Emiel Bogaert (Algemene veiligheid in de Vlaamse scholen)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 3
- van mevrouw Hilde Claes en de heer Gilbert Van Baelen (Taken van de lokale besturen inzake
onderwijs)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 3
- van de heren Dirk Holemans en Carl Decaluwe (Verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn) met
antwoord van minister Renaat Landuyt 4
- van de heer Roland Van Goethem (Effectiviteit Trivisi-project)
met antwoord van minister Renaat Landuyt 5

Ontwerp van decreet en voorstel van resolutie

VERGADERING VAN WOENSDAG 12 JUNI 2002

Voorzitterschap van de heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.*

FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter : Bij brief van 28 mei 2002 deelt mevrouw Hermans mee dat zij niet langer deel wenst uit te maken van de VU&ID-fractie.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Algemene veiligheid in de Vlaamse scholen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de algemene veiligheid in de Vlaamse scholen.

De heer André-Emiel Bogaert : Door enkele branden, de preciaire toestand van de gebouwen en een aantal ongevallen is de veiligheid in de Vlaamse scholen de laatste weken onder druk komen te staan. Is er een uniform veiligheidsplan voor alle Vlaamse scholen ? Of is er voor leerlingen, personeel, bezoekers en gebouwen een afzonderlijk veiligheidsplan ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Het spreekt voor zich dat ook scholen de algemene veiligheidsvoorschriften, vaak door verschillende overheden uitgevaardigd, dienen te volgen. Zo moet elk schoolbestuur een veiligheidsplan opstellen dat bij een doorlichting steeds geïnspecteerd wordt. Als de inspecteur gebreken vaststelt, wordt dat in het doorlichtingsverslag vermeld. Als gevolg van de strenger worden de voorschriften gebeurt dat de laatste tijd wel vaker. De jongste weken hebben een aantal schoolbesturen daarom contact met mij opgenomen. Ze vragen uitleg bij de opmerkingen van de doorlichting en extra middelen om aan de vereisten te voldoen. Samen met de inspectie en de schoolbesturen zoek ik naar oplossingen.

De veiligheid van het kind blijft het allerbelangrijkste. Maar elke overheid die maatregelen uitvaardigt, moet beseffen dat die algemene voorschriften ook voor scholen gelden. Ik kan moeilijk oordelen

over de recente ongevallen. Onderzoek zal uitwijzen wie er in de fout is gegaan.

De heer André-Emiel Bogaert : Hoe complex dit dossier ook is, de situatie in Hasselt heeft me doen schrikken. Liefst zeven op de tien scholen voldoen niet aan de brandvoorschriften. Na het ongeval in Ganshoren bleek dat er op die school niemand was met een EHBO-opleiding. We moeten daar lessen uit trekken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Taken van de lokale besturen inzake onderwijs

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Claes en de heer Van Baelen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs.

Mevrouw Hilde Claes : In het kader van het kerntakendebat heeft minister Vanderpoorten een nota opgesteld waarin ze enerzijds stelt dat gemeentescholen beter in afzonderlijke structuren ondergebracht kunnen worden, en anderzijds dat gemeentescholen op termijn een onderdeel moeten worden van het gemeenschapsonderwijs. Het eerste voorstel kan wellicht op enige bijval rekenen, maar het tweede lokt alleen maar kritiek uit.

Ik ben het ook niet helemaal eens met het tweede voorstel. Steden en gemeenten hebben wel degelijk een taak te vervullen in het basisonderwijs. Daarom zou ik eerder samenwerking stimuleren. De overname van de gemeentescholen zal veel geld kosten. Heeft de minister al enig idee van de totale kosten van die overnames ? Weet ze al hoe ze in de nodige middelen zal voorzien ?

Deelt de VLD het standpunt van de minister ? Tijdens een congres in februari 2000 stelde de VLD immers dat de organisatie van kleuter- en basisonderwijs een gemeentelijke taak is.

De heer Gilbert Van Baelen : In het kader van het kerntakendebat heeft minister Vanderpoorten een discussienota verspreid die onmiddellijk veel reactie heeft uitgelokt. Ik ben blij dat deze nota zo scherp geformuleerd is, want dat kan leiden tot een grotere klaarheid over de vraag welke taken elke overheid op zich dient te nemen.

De eerste reacties wijzen op een corporatistische

reflex. Ieder bestuur wil meer bevoegdheden, maar men vraagt zich niet af of sommige dingen niet beter op een andere manier kunnen worden georganiseerd.

Mevrouw Claes verwijst naar de tekst van een VLD-congres dat in 2000 plaats heeft gevonden. Na een aantal studiedagen over dit onderwerp zijn onze ideeën intussen geëvolueerd. Nu gaan we ervan uit dat er op het lokale vlak misschien alleen nog vrije scholen dienen te zijn en dat de lokale overheid een rol moet spelen voor elke leerling op zijn grondgebied.

Wat is het statuut van deze nota ? Wat is de timing ? Hoe interfereert deze nota met de gesprekken in het kader van de rondetafelconferentie over onderwijs ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Binnen de Vlaamse regering is het kerntakendebat aan de gang. Iedere minister is daarmee bezig op zijn domein. We hebben al een aantal vrij steriele vergaderingen achter de rug. Daarom heb ik de deelnemers aan een volgende vergadering een denkoefening voorgelegd. Het is dus zelfs geen discussietekst.

De volgende vaststellingen liggen aan de basis van deze nota. In het onderwijs zijn er vier netten die mekaar beconcurreren : het vrij, het gemeentelijk, het provinciaal en het gemeenschapsonderwijs. In een grote stad bestaan er soms vier CLB's naast elkaar. Veel dure studierichtingen van het technisch en beroepsonderwijs worden in eenzelfde stad door verschillende netten georganiseerd. In kleinere gemeenten wordt het basisonderwijs soms door drie verschillende netten georganiseerd, waarvan er één of meerdere te weinig leerlingen hebben om leefbaar te zijn. Sommige scholen barsten uit hun voegen, terwijl andere enkele straten verderop bijna leeg staan. Daarom is het belangrijk tot afspraken en tot samenwerking te komen.

Ik ben niet van mening dat het stedelijk onderwijs naar het gemeenschapsonderwijs moet overgeheveld worden. Daarover moet op lokaal vlak beslist worden. Ik meen wel dat men het onderwijs moet laten inrichten door de instantie die daarvoor het best geplaatst is.

In de werkgroep Financiering van de rondetafelconferentie werd ook de vraag gesteld of het wel kan dat een gemeentelijke overheid alleen aan haar eigen onderwijs extra middelen toekent. Deze discussie moet op een open manier gevoerd worden.

Het onderwijslandschap evolueert. We kunnen ons

afvragen of er nog wel vrije en officiële scholen zullen zijn wanneer alle scholen op dezelfde manier worden gefinancierd, en wanneer ze allemaal dezelfde rechten en plichten hebben.

Mevrouw Hilde Claes : Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag over de financiële berekening.

Ik betreur het dat er over dit onderwerp al zoveel heisa is geweest, hoewel het alleen om een denkoefening gaat en niet om een officiële nota.

De heer Gilbert Van Baelen : Uit het antwoord van de minister heb ik begrepen dat het ging om een denkoefening. Ik hoop dat de betrokkenen deze nota op een ongedwongen wijze zullen bekijken en dat het kerntakendebat in het najaar aan bod zal komen in dit parlement.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Holemans en Decaluwe tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie.

Minister Landuyt zal op deze vragen antwoorden.

De heer Dirk Holemans : Op regendagen staat men graag beschut te wachten op bus of tram. De schuilhokjes van De Lijn dreigen echter te verdwijnen ten gevolge van een nieuwe gewestbelasting. Op dit ogenblik worden schuilhokjes geplaatst op basis van een overeenkomst tussen de gemeenten en de privé-sector. De private financiers kunnen op de schuilhokjes reclame aanbrengen en betalen een vergoeding aan de gemeenten. Men kan zich vragen stellen bij de manier waarop deze schuilhokjes worden geplaatst. Indien de overheid zich ertoe verbindt een basismobiliteit te garanderen, dan moet ze ook instaan voor het basiscomfort. Aan alle belangrijke haltes zouden schuilhokjes moeten worden gebouwd.

Deze gewestelijke belasting zou een dubbel negatief effect hebben. De gemeenten zouden inkomsten derven en het comfort van de reizigers komt in het gedrang. Dat laatste is geen goede zaak voor de promotie van het openbaar vervoer. Blijkbaar werd deze maatregel doorgevoerd zonder overleg met de

betrokken sector. Ik hoop dat er hierover snel een gesprek kan plaatsvinden.

De heer Carl Decaluwe : De Vlaamse regering besteedt veel aandacht aan het openbaar vervoer en het comfort van de reiziger. Zonder overleg met de privé-sector is nu een retributie voor het plaatsen van bushaltes ingevoerd. Dat maakt het voor die sector minder interessant om wachthuisjes te bekostigen. Het gevolg zal zijn dat de belastingbetaler ervoor zal opdraaien. De samenwerking met de privé-sector is nochtans een stokpaardje van deze regering.

Zal de minister zijn standpunt handhaven of is hij bereid opnieuw met de sector te overleggen ?

Minister Renaat Landuyt : Er zijn twee soorten wachthuisjes. Sommige zijn gevestigd op plaatsen die interessant zijn voor reclamefirma's. Daarvoor bestaan concessieovereenkomsten tussen gemeenten en firma's, die in ruil voor hun bijdrage reclame mogen maken. Andere wachthuisjes, op minder drukke plaatsen, worden betaald door de Vlaamse overheid en de gemeenten.

De minister wil dat elk privaat gebruik van het openbaar domein betaald wordt. Daarom is er een retributiebedrag bepaald door de Vlaamse regering. De minister is bereid om op basis van een dossier van de sector opnieuw te onderhandelen over dat bedrag. Momenteel is niet bekend hoeveel winst de bedrijven maken door de reclame op wachthuisjes.

De heer Dirk Holemans : Een enquête door de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten kan dat probleem snel verhelpen. Gezien de moeilijke financiële situatie van de gemeenten moet er snel een oplossing komen.

De heer Carl Decaluwe : Het is goed dat de minister bereid is om te praten. We hopen dat er snel duidelijkheid komt.

Minister Renaat Landuyt : We zijn begaan met de steden en gemeenten. Het is belangrijk dat we ons bij de onderhandelingen niet laten chanteren door de privé-sector. De winst moet duidelijk bepaald worden. Ook met de retributie blijft een dergelijke investering interessant.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Effectiviteit Trivisi-project

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van

de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de effectiviteit van het Trivisi-project inzake verantwoord ondernemerschap.

De heer Roland Van Goethem : Twee jaar na de start van het project over verantwoord ondernemen is er een Trivisi-does met een handleiding, een cd en enkele praktijkvoorbeelden. Tevens heeft men tien kritische succesfactoren ontdekt.

De minister wil het project voortzetten en stelt daarvoor 687.790 euro ter beschikking. Wat zijn de doelstellingen van het project ? Hoe zal men de effectiviteit meten ?

Minister Renaat Landuyt : We hebben samen met deskundigen, praktijkmensen en professoren gekeken wat verantwoord ondernemen precies betekent voor de aanwervingstrategie, de beroepsopleiding en de relatie met de buurt van een bedrijf. De bedoeling is de zogenaamde best practices te bepalen. Het eindresultaat is niet zomaar een does, maar wel een aantal concrete mogelijkheden, onder meer om samen te werken met andere bedrijven voor opleiding, en om allochtonen en gehandicapten succesvol tewerk te stellen.

Het aantal deelnemers aan het project is gestegen van 200 uit 50 bedrijven tot 530 uit 170 bedrijven. Dat bewijst dat de bedrijven het nut ervan inzien. Hoewel de effecten moeilijk meetbaar zijn, is het duidelijk dat dit project meer oplevert dan het subsidiëren van jobs. We zullen de concrete effecten trouwens van nabij volgen. In de tweede fase zullen we nog meer toekijken op de toepassing van onze bevindingen.

De heer Roland Van Goethem : Is het mogelijk om een overzicht te krijgen van de voorlopige resultaten ? Ik zou graag eens in een does kijken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET EN VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Gelijke onderwijskansen-I

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I en het voorstel van resolutie van mevrouw Heeren,

mevrouw Grouwels en de heren Martens, Vanleenhove, De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs.

De algemene bespreking is geopend

Mevrouw Veerle Heeren, verslaggever : Het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I handelt over het fundamentele recht van elke leerling op gelijke kansen op het vlak van vorming, kennis en onderwijs. Anderhalf jaar geleden diende minister Vanderpoorten hierover een visietekst in bij de commissie voor Onderwijs, waarop CD&V een voorstel van resolutie formuleerde als aanbeveling voor een gelijkekansen-decreet. Er vonden hoorzittingen plaats over hoogbegaafde kinderen in het onderwijs, over de trekkende bevolking en de centra voor ambulante revalidatie en over de evaluatie van het onderwijsvoorrangsbeleid en het project zorgverbreding in het basisonderwijs.

Eind maart 2002 diende minister Vanderpoorten het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I in. De minister wees er in de commissie op dat dit decreet het eerste is van drie. Het wil de leer- en ontwikkelingskansen van kansarme leerlingen bevorderen, uitsluiting, segregatie en discriminatie vermijden en bijdragen tot meer sociale cohesie. Een tweede decreet zou voorzien in een zorgpakket voor elke basisschool. Een derde zou werken aan de evolutie naar een meer inclusief onderwijs. Door de besprekingen in de commissie werd de inhoud van het tweede decreet verankerd in het eerste, waardoor er nog slechts één bijkomend decreet nodig zal zijn.

Het ontwerp van decreet is vooral gericht op kinderen uit kansarme allochtone en autochtone gezinnen, bij wie vaak een vorm van achterstelling optreedt. Door dit ontwerp krijgt de projectmatige aanpak van de leer- en ontwikkelingsproblemen een structurele vertaling. Drie principes staan daarbij voorop : het principiële recht op inschrijving in de school van keuze, de oprichting van lokale overlegplatforms en het aanbod van een transparant geïntegreerd ondersteuningsaanbod.

De minister gaf een uitgebreide toelichting bij de evolutie van de regelgeving en de overgangsregelingen, waarna zich een boeiend debat ontspon over gelijkheid van startkansen en het begrip gelijkheid in het algemeen. De heer Martens ging in op het gelijkheidsideaal en de vraag of het ontwerp van decreet jongeren inderdaad een volledig gelijke

startkans biedt. De heer Sannen sloot zich aan met de vraag hoe men een zorgcultuur uitbouwt in een school. De heer Van Baelen had het over een efficiënte besteding van de middelen.

Voor CD&V leverde het inschrijvingsrecht en de toepassing ervan een aantal fundamentele problemen op. De fractie vroeg ook aandacht voor kinderen met leerstoornissen en bracht het begrip etniciteit naar voren als mogelijke indicator. Volgens het Vlaams Blok is het ontwerp van decreet onwerkbaar, te bevoogdend, te bestraffend en praktijkvreemd. De financiële herverdeling zou tot verkeerde keuzes leiden.

Sp.a vindt de verankering van het inschrijvingsrecht een belangrijke stap vooruit. Het ondersteuningsbeleid zou evenwel niet ver genoeg gaan. De fractie is een voorstander van een volledig andere basisfinanciering met de opleiding van de ouders als essentieel criterium. Zij wees ook op de belangen van kinderen met individuele leerstoornissen. De fractie pleitte ten slotte voor het hanteren van sociaal-economische indicatoren in het ondersteuningsbeleid in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs.

Agalev vond dat de techniek van drie decreten de duidelijkheid niet ten goede kwam. De partij sprak zich wel positief uit over de structurele vertaling van de projecten en het inschrijvingsrecht. VU&ID vroeg aandacht voor de specifieke problemen in Brussel. Mevrouw Grouwels was het daarmee eens.

De VLD-fractie hamerde erop dat het tweede decreet over gelijke onderwijskansen tijdens het volgende schooljaar moet worden ingevoerd. De partij beklemtoonde dat het inschrijvingsrecht zeer positief is. In de lokale overlegplatforms moeten alle actoren worden betrokken. De fractie wees er ten slotte op dat de middelen enorm zijn toegenomen.

Na de algemene bespreking diende de voltallige oppositie een aantal amendementen in, met de vraag ze voor advies aan de Raad van State over te maken. De meerderheid deed vervolgens een gelijksoortig verzoek.

Het ontwerp van decreet werd na de opschorting van de bespreking op verschillende punten geamendeerd. Het inschrijvingsrecht wordt uitgesteld tot 1 september 2003. De doorverwijzing van kinderen met een zware handicap wordt geschrapt. Er werd een overgangsmaatregel uitgetekend, die in werking treedt op het ogenblik dat de aanvullende lestijden

voor het voeren van een zorgbeleid worden toegekend. De weigering of doorverwijzing van een leerling moet binnen vier dagen worden gemeld aan de ouders of het lokaal overlegplatform en de procedure daarvoor werd versoepeld. Het schoolopbouwwerk wordt als participant toegevoegd aan het lokaal overlegplatform. Ouders worden bij hun zoektocht naar een andere school geholpen door het lokaal overlegplatform en de CLB's.

Het begrip thuisloos wordt vervangen, omdat het een negatieve connotatie heeft. Er wordt een uitdrukkelijk pleidooi gehouden om anderstaligheid als gelijkheidsindicator in aanmerking te nemen. Alle scholen van het gewoon basisonderwijs zullen vanaf 1 september 2003 aanvullende lestijden toegekend krijgen voor het voeren van een zorgbeleid. Het hoofdstuk over de tijdelijke projecten in het buitengewoon onderwijs werd volledig geschrapt.

Het ontwerp van decreet werd goedgekeurd met acht stemmen tegen drie bij vier onthoudingen. Het decreet zal in werking treden op 1 september 2002. In 2006 zal een grondige evaluatie volgen.

Samen met dit ontwerp van decreet werd het voorstel van resolutie betreffende het gelijkheidsbeleid in het onderwijs van CD&V besproken. Dit voorstel wou op een positieve manier vorm geven aan de kritiek op de oorspronkelijke visietekst van de minister. Het werd aangenomen met twaalf stemmen bij drie onthoudingen.

Ten slotte wil ik iedereen danken die meegewerkt heeft aan het verslag. Ik ben ervan overtuigd dat het een rijk werkstuk geworden is.

Mijn verslaggeving was zo uitgebreid omdat het enorm belangrijk is dat alle kinderen gelijke kansen krijgen binnen het onderwijs. Ik hoop dat de vele uren van discussie hiertoe bijgedragen hebben.

De heer Luc Martens : Onze fractie is overtuigd van het belang van dit ontwerp van decreet. We betreuren echter dat de meerderheidspartijen ons voorstel van resolutie niet wilden ondertekenen.

Dit ontwerp van decreet is ook belangrijk omdat het de ambitie heeft om alle kinderen tot hun recht te laten komen in het onderwijs. We willen de verscheidenheid valoriseren en sociale scheeftekkingen voorkomen. Dit ontwerp van decreet heeft dus ook een duidelijke ethische ambitie. Vanuit dit oogpunt heeft onze fractie aan de

discussie deelgenomen.

Dit ontwerp van decreet bevat een aantal positieve elementen. Vooreerst zal men voortaan op een meer doordachte, meer planmatige manier kunnen werken. Verder zullen competente leerkrachten in een vast en niet meer in een tijdelijk kader kunnen tewerkgesteld worden. Ten slotte zullen de verschillende inspanningen gebundeld worden in één gezamenlijke aanpak.

Het ontwerp van decreet gaf onvermijdelijk aanleiding tot discussie. Het pleit voor de minister dat zij het gesprek wou aangaan en dat zij een aantal van onze zienswijzen wou onderschrijven.

Een van de belangrijkste zwakheden van dit ontwerp is ontegensprekelijk het feit dat men in verschillende schijven werkt. Eerst heeft men aandacht voor kansarmoede, vervolgens voor leerbedreigde kinderen en pas in laatste instantie voor het samenspel tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs. Gelukkig werden deze 3 fasen intussen tot 2 herleid. Indien dit onmiddellijk gebeurd was, dan had onze fractie het ontwerp van decreet een week vroeger goedgekeurd.

Een tweede negatief aspect is dat in het ontwerp van decreet beleidslijnen samenkomen die in feite tegenover elkaar moeten geplaatst worden. Men moet de leerkrachten en de kinderen beschermen zodat hun groeikansen kunnen toenemen.

Ook de zorgverbreding moet groter worden. De belofte van de minister is nu een verbintenis geworden. In september zullen we kunnen nagaan op welke manier de zorgverbreding ingevuld werd.

De heer Gilbert Van Baelen : De heer Martens moet zijn eigen partij bewieroken. Hij wil echter laten uitschijnen dat de meerderheid zich enkel liet leiden door voorstellen die door de CD&V werden ingediend. Dit was duidelijk niet het geval.

Verder mogen we ook niet vergeten dat het eerste ingediende amendement over het inschrijvingsrecht ging. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Luc Martens : Een derde fundamentele zwakte van het ontwerp van decreet is dat men tot nieuwe criteria komt die niet meer aansluiten bij de oude. Dit heeft tot gevolg dat er een grote verschuiving is van middelen. Ruim één derde van alle scholen krijgt meer of minder financiële

middelen. Scholen die niet meer beantwoorden aan de gestelde eisen, moeten inleveren. Zij hebben echter het gevoel dat hun werk niet meer gewaardeerd wordt.

De heer Ludo Sannen : Ik ben het eens met dit laatste punt. In het kader van de zorgverbreding hebben de scholen een zorgcultuur uitgebouwd. Aangezien men deze evolutie toeliet, moet men dit nu ook verder instandhouden. Het probleem wordt niet veroorzaakt door de criteria maar de wijze waarop het pakket van de zorgverbreding berekend wordt.

De heer Gilbert Van Baelen : Zodra duidelijk werd dat veel scholen meer middelen zouden krijgen, drong de achterban van CD&V aan op een stopzetting van de discussie.

De heer Luc Martens : Ik ben trots op deze achterban. Elk kind telt mee voor ons : ook kinderen uit sociaal zwakkere milieus en kinderen met leerachterstand. Een ander structureel tekort in het ontwerp van decreet is de verhoogde druk op de eigen beleidsmarge van de onderwijsverstrekkers doordat ze zich in een breder kader moeten inschrijven. We steunen het systeem van de overlegplatforms, maar de procedures mogen niet blijven aanslepen. Ook de Raad van State heeft op dit risico gewezen.

Een andere kritiek op het ontwerp van decreet zoals het oorspronkelijk voorlag, is dat wie niet dezelfde middelen krijgt, niet dezelfde plichten mag krijgen. De regering heeft geen inspanningen gedaan om de objectiveerbare verschillen weg te werken.

CD&V heeft geen enkel probleem met inschrijvingsrecht en aanvaardingsplicht, als het pedagogisch project en het schoolreglement aanvaard worden. Een en ander kan momenteel echter onmogelijk functioneren in de praktijk. Een verandering moet van onderuit groeien. Daarom is er behoefte aan een overgangsperiode van twee tot drie jaar. De meeste scholen uit het gesubsidieerd vrij onderwijs willen wel degelijk hun verantwoordelijkheid nemen, wat de heer De Gucht hierover ook beweert.

De heer Gilbert Van Baelen : Het heeft al lang genoeg geduurd. Tien jaar geleden reeds hebben 29 Vlaamse gemeenten een non-discriminatieverklaring afgelegd. Dit pact is nu decretaal verankerd.

De heer Luc Martens : Het klopt dat 29 gemeenten

een non-discriminatiepact hebben afgesloten. Nu gaat het echter om honderden scholen. Er zullen betere resultaten kunnen worden behaald als de scholen de tijd krijgen om een open toegangsbeleid uit te werken.

De meerderheid heeft ingezien dat bepaalde elementen uit het gelijke-onderwijskansendecreet III niet vroegtijdig mogen worden opgedrongen aan de scholen. Kinderen in het buitengewoon onderwijs hebben behoefte aan een zeer goede omkadering. We moeten onderzoeken hoe dit het best in praktijk kan worden gebracht.

Voor de toepassing van dit ontwerp van decreet is goede wil nodig. Daarom is het essentieel dat een en ander van onderuit kan groeien in de scholen. Een voormalige schooldirecteur vertelde me vanmorgen nog dat hij kansarme leerlingen, die hij liever niet in zijn school wilde inschrijven, een loodzware inschrijvingsprocedure liet doorlopen. Er zijn dus altijd wel ontsnappingsmogelijkheden. Dit is een reden te meer om de veranderingen niet van bovenaf op te leggen, maar ze te laten groeien van onderuit.

We vragen meer middelen voor de zorgverbreding en om alle onderwijsverstrekkers in een gelijkwaardige positie te brengen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Gilbert Van Baelen : Ik ben blij dat voor dit ontwerp van decreet positief is samengewerkt tussen meerderheid en oppositie. Ik betreur echter dat de heer Martens er zich over beklaagd dat CD&V nooit werd uitgenodigd bij de onderhandelingen. De meerderheid heeft over dit ontwerp van decreet nooit in gesloten cenakels vergaderd. Ik hoop dat de oppositie op een positieve wijze zal meewerken aan nieuwe onderwijsdecreten.

De heer Luc Martens : Ik zou graag op uw uitnodiging ingaan, maar VLD-voorzitter De Gucht weigert onze medewerking aan het structuurdecreet.

De heer Gilbert Van Baelen : Het is toch logisch dat de meerderheid een voorstel of ontwerp van decreet samen voorbereidt, maar eenmaal het is ingediend, is alles mogelijk. Wij waren en zijn altijd bereid om te luisteren naar goede voorstellen van de oppositie.

Dit ontwerp van decreet zorgt voor meer gelijke onderwijskansen. Naast individuele kenmerken zijn er een aantal socio-economische en socio-culturele factoren, die ervoor zorgen dat niet elke leerling

gelijk aan de start komt. Na tien jaar zorgverbreding blijkt dat we de steun moeten uitbreiden omdat een aantal doelgroepen aan onze aandacht ontsnappen.

Elk kind moet optimaal aangepaste leerkanalen krijgen. Dat is de meest essentiële doelstelling uit dit ontwerp van decreet. Voorts moeten segregatie, uitsluiting en discriminatie vermeden worden. Elk kind kiest bovendien vrij zijn school, die een afspiegeling is van de omgeving. Het vrij absolute inschrijvingsrecht beschermt in de eerste plaats de rechten van kinderen en ouders.

Dankzij het lokale overlegplatform volgen alle betrokken partijen het beleid, dat zowel op de leerlingen als op de ouders gericht is. Deze benadering zal een ruimere samenwerking en dus onderling vertrouwen vergen. Om van dit overlegplatform een echt netwerk te maken, wordt in voldoende steun voorzien. De middelen zijn de voorbije jaren al flink gestegen, maar met het oog op het volgende gelijke-onderwijskansendecreet dienen ze nog te stijgen.

Dit ontwerp van decreet helpt de creatie van een multiculturele samenleving omdat het alle kinderen uitzicht geeft op een geslaagde schoolloopbaan. (*Applaus*)

De heer Julien Librecht : Het Vlaams Blok is van oordeel dat dit ontwerp van decreet onwerkbaar is. Dat drie verschillende ontwerpen van decreet ingediend zullen worden, kan op onze instemming rekenen. Wij zijn het wel niet eens met de indeling.

Met de doelstelling van minister Vanderpoorten - het stroomlijnen van zorg- en voorrangprojecten - gaan wij akkoord, maar die doelstelling zal niet gehaald worden omdat niet voldaan is aan een aantal essentiële voorwaarden. Zo zijn de problemen waarmee het onderwijs kampt, niet van didactische en ook niet van pedagogische aard. Het probleem is de wijzigende maatschappelijke context.

Daarom dient men zich eerst af te vragen wat de steunmaatregelen opgeleverd hebben. Hoeveel staat het eigenlijk met de integratie? Men had vooraf een schip moeten maken met het huidige systeem, dat steeds dezelfde groepen voordelen biedt. Wordt het niet stilaan tijd dat we ook wat goede wil vragen van de doelgroepen? Moeten we de lat niet voor iedereen gelijk leggen? De Vereniging Ouders voor Zorgverbreding zegde letterlijk dat we de middelen alleen maar hervreiden waardoor we een aantal scholen discrimineren.

Daarom blijven wij herhalen dat de volgorde niet klopt. Men had er eerst rekening mee moeten houden dat de problemen waarmee onze scholen kampen, van maatschappelijke aard zijn. Vervolgens had men meer kansen moeten bieden aan leerlingen met een handicap. Dit ontwerp van decreet had het sluitstuk moeten worden.

Voorts merken we een aantal vreemde accenten in dit ontwerp van decreet. Wat moeten we denken van de tijdelijke aanvaarding van kinderen? Of van de tussenschakeling van structuren?

Waarom moeten er in deze transparante verhoudingen machtsstructuren worden ingevoegd? Wat met de vereenvoudiging van de regelgeving?

De ingevoegde machtsstructuren worden door de Raad van State in vraag gesteld. De minister beschouwt ze echter zo essentieel dat ze er een financieringsvoorwaarde wil van maken. Uiteindelijk zal dit alleen leiden tot een toename van de planlast, die de administratieve en organisatorische mogelijkheden van de scholen overstijgt.

Men moet immers de raden installeren, een huishoudelijk reglement opstellen, secretariaatsvoorzieningen inrichten, rapporteren en informeren, contacten onderhouden met andere beleidsterreinen, notuleren en bewaken, trajecten uittekenen voor onthaalonderwijs en nieuwkomers, en bemiddelingsprocedures opstarten.

De minister heeft een mooie tafel gedekt. Ze heeft naar haar mening de beste koks gevraagd en een indrukwekkende stoet van ouders ingeschakeld. Ze heeft de beste en verste ingrediënten besteld in de grootwarenhuizen van de hoorzittingen. De tafel was echter niet gedekt voor alle zorgbehoevende participanten in het onderwijs. De minister heeft dan gauw enkele couverts bijgelegd, maar daar wringt nu net het schoentje, want daarvoor heeft ze niet de nodige middelen.

In haar schijnamendement zorgverbreding zegt de minister zelf dat de aanvullende lestijden worden toegekend binnen de beschikbare kredieten. In veel kringen leeft de mening dat dit ontwerp van decreet financieel niet haalbaar is.

Wij pleiten voor gelijke kansen voor alle leerbedreigde leerlingen in elke school. We zijn voorstander van voldoende leerondersteuning voor allochtonen, op voorwaarde dat die transparant is en

de assimilatie bevordert. We pleiten voor transparante decreten die in de eerste plaats op de praktijk zijn afgestemd. Inzake de zorggeving en de gelijke kansen in het onderwijs moet het beleid de lijnen schetsen en voorzien in gelijke middelen. Ze moet de participanten in het onderwijsveld echter hun opdracht laten vervullen in de grootst mogelijke autonomie.

Om die redenen zullen we dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*).

Mevrouw Hilde Claes : Na de verslaggeving van mevrouw Heeren en na de tussenkomst van de andere fracties is het moeilijk om niet in herhaling te vallen.

Voor sp-a is dit een zeer belangrijk ontwerp van decreet omdat het de structuren van de sociale kansarmoede aanpakt. Het onderwijs wordt in onze kennismaatschappij steeds belangrijker. Uit onderzoek is immers gebleken dat de schoolloopbaan bepalend is voor de latere maatschappelijke positie. Sociale ongelijkheid blijkt in het onderwijs nog steeds te bestaan. Meer nog, het onderwijs bestendigt de maatschappelijke ongelijkheid. Sp-a is blij met de extra aandacht voor dit gegeven.

De diversiteit van het leerlingenpubliek, die samenhangt met het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht, is voor sp-a een belangrijk uitgangspunt. Het is een kans om de band tussen het opleidingsniveau van de ouders en dat van de kinderen te doorbreken. Het is ook een pluspunt voor de kansrijke kinderen, want het zal hen wapenen voor een maatschappij waarin verscheidenheid een realiteit is.

Alle scholen die door de overheid worden erkend en gesubsidieerd, dienen de fundamentele rechten van alle kinderen te erkennen. Het individuele recht op inschrijving is voor ons een essentieel recht. Daarom zijn we blij dat het inschrijvingsrecht decretaal wordt verankerd.

De meerderheid besliste echter de invoering van het inschrijvingsrecht uit te stellen tot 1 januari 2003. Ze deed dit nog vóór CD&V een uitstel tot 1 januari 2005 voorstelde. Om praktische redenen gaat sp-a akkoord met een uitstel tot 1 januari 2003. De invoering van het inschrijvingsrecht is immers niet praktisch haalbaar voor het schooljaar 2002-2003. Tal van scholen zijn al bezig met de inschrijvingen en bovendien zijn de lokale overlegplatforms, die

een belangrijke rol spelen in de doorverwijzing, nog niet samengesteld.

De heer Martens is voorstander van het inschrijvingsrecht, maar wil het pas invoeren in 2005. Hij hoopt allicht dat na 2004 een grondige wijziging van dat recht mogelijk is.

De heer Luc Martens : Bij een advies over een amendement over het inschrijvingsrecht stelde de Raad van State in de vorige regeerperiode dat het decreet Basisonderwijs al behoorlijk stringent is. Ook bij het gemengd maken van het onderwijs is er trouwens een overgangperiode geweest om de infrastructuur aan te passen en de leraren te laten wennen aan de idee. We vinden ook in dit geval een dergelijke overgangperiode nodig.

Mevrouw Hilde Claes : Daarnet klonk het anders : er moest een nieuwe cultuur groeien. Nu wil u dat decretaal vastleggen. Maar het is moeilijk om te bepalen hoeveel jaar nodig is voor de overgang.

Het onderdeel van het ontwerp over de toegang is voor onze fractie essentieel. Alle scholen moeten volgens hun draagkracht verantwoordelijkheid nemen door alle kinderen toe te laten en gelijke kansen te geven. Het ontwerp voorziet in een doorverwijsmogelijkheid om een eenzijdige samenstelling van de schoolpopulatie te verhinderen. Die is gelukkig aan strikte voorwaarden gebonden. Het lokaal overlegplatform zal daarbij bemiddelen.

In het huidige ontwerp is er tijdelijk – in afwachting van de nadere bepaling van inclusief onderwijs in het gelijke-onderwijskansendecreet III - ook een afwijkmogelijkheid voor kinderen met een handicap. Hoewel we scholen niet willen overbelasten, vindt sp-a het niet goed dat deze groep geen inschrijvingsrecht krijgt. Daarom schreven we een amendement dat hun een inschrijvingsrecht toekent, maar ook oog heeft voor de draagkracht van de scholen. De scholen kunnen doorverwijzen na overleg met de participatie- of schoolraad en met als doel de school voldoende mogelijkheden te geven om aan de specifieke behoeften van deze leerlingen tegemoet te komen.

Sp-a steunt het onderdeel over de ondersteuning maar heeft drie bedenkingen. De bepalingen van het ontwerp gaan niet ver genoeg. We beschouwen ze als een tussenstap. De beperkte budgetten liggen aan de basis van de sociale ongelijkheid binnen het onderwijs. Sp-a streeft naar een nieuwe basisfinanciering waarbij het opleidingsniveau van

de ouders bepalend is voor de middelen die een school krijgt.

De heer Luc Martens : Is het opleidingsniveau van de ouders de enige relevante factor bij de basisfinanciering ? Onderzoekers en de onderwijssector spreken dat tegen.

- *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Kris Van Dijck : Stapt sp.a af van alle andere leerlingenkenmerken voor de berekening van de financiering ? Nochtans heeft de socio-economische afkomst minder belang bij leerstoornissen of -moeilijkheden.

De heer Ludo Sannen : Moet de basisomkadering van de leerkrachten bepaald worden op basis van de socio-economische afkomst van de kinderen ? Heeft niet elk kind recht op basiscomfort inzake onderwijs ? Kan een kind van goeude ouders beter leren in een klas van dertig leerlingen dan andere kinderen ?

Mevrouw Hilde Claes : Die indicator geldt in eerste instantie voor de lonen en de omkadering. Voor de werkingsmiddelen is verder onderzoek noodzakelijk. Er is een onderscheid tussen basisfinanciering en de budgetten voor de realisatie van gelijke onderwijskansen I en II. Bij de basisfinanciering willen wij het opleidingsniveau van de ouders als enige indicator. Uit tal van studies blijkt trouwens dat dat de belangrijkste indicator is voor de kansen van kinderen.

De heer Ludo Sannen : Klopt het dat studies dat aanduiden als enige factor ?

Mevrouw Hilde Claes : Uit verschillende studies, maar ook uit de hoorzitting over de evaluatie van het rapport Zorgverbreding, blijkt dat inderdaad.

De budgetten die al zijn vastgelegd, kunnen natuurlijk nog worden gebruikt volgens de bestaande indicatoren. Ik weet ook dat sp.a hierin grondig van mening verschilt met de andere partijen.

Individuele leerstoornissen zijn niet te vermijden, maar kunnen met de nodige ondersteuning wel worden geneutraliseerd. Het is onaanvaardbaar dat kinderen met leerstoornissen alleen in het gewoon onderwijs kunnen blijven dankzij betaalde buitenschoolse hulp. Dat is meteen de verklaring waarom kinderen uit lagere sociale klassen

makkelijker doorstromen naar het buitengewoon onderwijs. Sp.a is van mening dat scholen recht hebben op bijkomende uren voor die leerlingen.

Tijdens de commissiebespreking hebben wij ervoor geijverd de verbintenis tot de toekenning van een zorgpakket aan elke basisschool al op te nemen in dit ontwerp van decreet. De minister zal daarvoor de nodige middelen moeten vinden bij de volgende begrotingsopmaak. Lukt dat niet, dan is er een ernstig politiek probleem.

Voor het ondersteuningsbeleid in de tweede en derde graad worden helaas geen socio-economische indicatoren in aanmerking genomen. In de memorie van toelichting staat wel nadrukkelijk vermeld dat op het einde van het derde werkingsjaar de voorspellende kracht van de indicatoren zal worden geëvalueerd, evenals de correlatie met de socio-economische indicatoren van de eerste graad.

Het voorliggende ontwerp is zeer belangrijk. Sp.a heeft er constructief aan meegewerkt en zal het straks ook goedkeuren. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Frans Ramon : De discussie over het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I is een discussie over de rol van het onderwijs in onze samenleving. Is het onderwijs in staat om ervoor te zorgen dat kinderen die ongelijk aan de start verschijnen, niet nog verder achterop raken ? Het ontwerp gaat in essentie over kansarmoede. Het wil de leer- en ontwikkelingskansen van kansarme leerlingen aanpakken en uitsluiting vermijden. De discussie over gelijke kansen is ruimer dan die over gelijke welvaart. Het gaat hier om wat John Rawls sociale primaire goederen noemt, zoals opleiding en onderwijs.

Heel wat betrokkenen voelden zich aangesproken en vaak ook benadeeld door het oorspronkelijke ontwerp van decreet. Het bewijst dat heel wat mensen zich met deze problemen bezighouden, maar ook dat de communicatie erover wat efficiënter had kunnen gebeuren. Aan vele bedenkingen werd tegemoetgekomen in de amendementen.

Agalev heeft geijverd voor een billijke overgangsregeling. Continuïteit in de werking is immers een absolute must. We zijn blij dat de overgangsmaatregelen en de aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid in het basisonderwijs werden opgenomen in het ontwerp.

Ongelijkheid en uitsluiting vormen een groot

maatschappelijk probleem, waarvoor het onderwijs niet alle oplossingen kan bieden. Het heeft echter wel de plicht om inspanningen te leveren op het vlak van preventie en begeleiding.

Het is positief dat de tijdelijke projecten een structurele vertaling hebben gekregen en dat de scholen met de meeste noden ook de meeste middelen krijgen. Een geïntegreerd en transparant ondersteuningsaanbod van de overheid schept kansen voor een continu zorgproces en voor de ontwikkeling van een visie in elke school.

De cijfers liegen er niet om : 606 nieuwe scholen krijgen middelen, 305 scholen krijgen meer middelen. Scholen krijgen ondersteuning op basis van objectieve criteria en zullen niet langer vooraf, maar achteraf worden beoordeeld, wat de planlast zal verminderen.

Het recht op inschrijving is in overeenstemming met de internationale regelgeving. Alle scholen moeten hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen. Kinderen zullen op die manier in contact komen met andere culturen en mekaar leren respecteren.

In de hoorzitting werd ook meermaals gewezen op het belang van de multiculturele scholen en op de noodzaak om hen te beschermen. Het feit dat er nuanceringen werden aangebracht op het recht op inschrijving, komt tegemoet aan die zorg.

De lokale overlegplatforms werden opgericht om het gelijkkansenbeleid op lokaal vlak waar te maken. Het is belangrijk dat ze breed zijn samengesteld, dat ze uitgebreide bevoegdheden krijgen en dat ze ondersteund worden door een deskundige. Op een dergelijke manier zullen ze professioneel kunnen werken.

Tot slot nog enkele aandachtspunten. Vooreerst moet, in het belang van het kind, de periode tussen de inschrijving, de doorverwijzing en de nieuwe inschrijving, zo kort mogelijk gehouden worden.

Verder blijft de communicatie met de allochtone en autochtone ouders van cruciaal belang en moet het criterium van de thuistaal als grond voor een mogelijke doorverwijzing, erg kritisch geëvalueerd worden.

Ten slotte moeten we ervoor zorgen dat het doel gerealiseerd wordt en nagaan hoe groot de leerwinst uiteindelijk geworden is.

Voor de totstandkoming van dit ontwerp van decreet werd hard samengewerkt tussen de verschillende fracties. De afspraken werden nageleefd. Onze fractie zal het ontwerp daarom goedkeuren. (*Applaus bij sp.a en AGALEV*)

De heer Kris Van Dijck : Vandaag ligt het eerste deel van het geïntegreerde gelijkkansenbeleid in decretale vorm ter stemming voor. Het is een moeilijke oefening geweest. Zoveel mogelijk betrokkenen werden gehoord en hebben hun visie mogen uiteenzetten. Toch betreur ik de manier waarop de minister aanvankelijk het ontwerp door het parlement wou laten goedkeuren.

Mijn fractie schaart zich volledig achter de idee van het gelijkkansenbeleid. Kinderen uit zwakkere sociale milieus verdienen extra schoolse aandacht. We willen echter opmerken dat er voldoende geld moet gaan naar alle scholen en naar alle leerlingen. Meer in het algemeen moet er dus meer geld vrijkomen voor het onderwijs in Vlaanderen.

De aanvaardingsplicht en het inschrijvingsrecht zijn voor ons terechte en wezenlijke tegemoetkomingen. Elke school die door de overheid gefinancierd wordt, moet alle leerlingen die het pedagogische project onderschrijven, aanvaarden.

De minister moet wel eindelijk werk maken van de uitvoering van de resultaten van de objectiveerbare verschillen.

Mijn fractie is van oordeel dat de minister te weinig oog heeft voor het taalaspect. Onderwijstaalproblemen manifesteren zich nochtans in heel Vlaanderen. We betreuren dan ook dat onze beide amendementen niet werden aanvaard in de commissie. We zullen ze echter opnieuw indienen.

Het eerste amendement vraagt de loskoppeling van de gelijkkansenindicator die stelt dat de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin, niet het Nederlands is. Voor ons is dit wel degelijk een volwaardige kansenindicator.

Het tweede amendement komt nadrukkelijk op voor het Nederlandstalige karakter van de school in het algemeen. Wij willen de ouders vragen om een verklaring te ondertekenen waarin zij het Nederlandstalige karakter erkennen en er zich toe verbinden om dat te respecteren en te bevorderen. De ondertekening moet voorafgaan aan de inschrijving. Het amendement wil beklemtonen dat

er ook daadwerkelijke inspanningen verwacht mogen worden van de ouders en van de leerling zelf.

Onze fractie heeft ook ernstige bedenkingen bij de polemiek die ontstaan is tussen de zorgverbreding en het onderwijsvoorrangsbeleid. De voorgestelde tussenoplossing gaat niet ver genoeg voor ons.

Dit ontwerp van decreet bevat nog te veel gemiste kansen. Wij zullen ons daarom onthouden. We hopen dat het ontwerp betreffende de inclusie en de relatie tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs, beterschap brengt. Mijn fractie is er immers van overtuigd dat de inclusiegedachte een winstpunt kan betekenen voor ons onderwijs. Een en ander mag echter niet ten koste gaan van het buitengewoon onderwijs. De keuze van de ouders en van de leerlingen moet immers ten allen tijde gegarandeerd blijven. *(Applaus bij de leden van N-VA)*

Mevrouw Brigitte Grouwels : Taal wordt in dit ontwerp van decreet niet beschouwd als een volwaardige gelijkheidsindicator. Er wordt alleen rekening mee gehouden in samenhang met andere indicatoren zoals kansarmoede. Dat valt te betreuren.

Tallose directies van Brusselse scholen hebben al contact met me opgenomen omdat in het ontwerp van decreet geen rekening wordt gehouden met niet-kansarme anderstalige leerlingen. Een wet van 1971 bepaalt dat het gezinshoofd in Brussel vrij kan kiezen waar zijn of haar kinderen school lopen. Veel anderstalige ouders kiezen voor Nederlandstalige scholen omdat ze willen dat hun kind meertalig wordt en de hoge kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs waarderen. In veel scholen in Brussel zijn 80 tot 95 procent van de leerlingen anderstalig.

Volgens een leerlingentelling van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor 2001-2001 komt slechts 14,2 procent van de kleuters in Nederlandstalige Brusselse scholen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen; 62,4 procent komt uit homogeen anderstalige gezinnen. Ik stel me vragen bij deze verhouding. Hoe kunnen Nederlandstalige kinderen in deze scholen volwaardige onderwijskansen krijgen ? Uit recent onderzoek is gebleken dat slechts 1 op 10 kleuters in deze scholen de Vlaamse norm inzake taalvaardigheid haalt.

De taalachterstand van de anderstalige kinderen leidt tot leermoeilijkheden. Ook na het basisonderwijs blijft deze leerachterstand bestaan.

Ook in de Vlaamse Rand rond Brussel kunnen de Nederlandstalige scholen de toevloed van anderstalige leerlingen niet meer aan. Scholen met een grote populatie anderstalige leerlingen moeten meer middelen krijgen. Het ontwerp van decreet gaat voorbij aan de Brusselse realiteit. Recent onderzoek aan de VUB heeft aangetoond dat anderstaligen ook in de toekomst hun kinderen naar Nederlandstalige scholen zullen blijven sturen.

Dit ontwerp van decreet is een unieke gelegenheid om rekening te houden met de taalrealiteit in Brussel. De minister moet dit probleem bespreken met de Franse Gemeenschap. In Brussel moeten Franstalige scholen hun deuren sluiten, terwijl Nederlandstalige scholen met anderstalige leerlingen uit hun voegen barsten.

Anderstalige leerlingen mogen Nederlandstalig onderwijs volgen als die scholen voldoende middelen krijgen om de anderstalige leerlingen een gepaste begeleiding aan te bieden en alle Nederlandstalige leerlingen gelijke kansen te geven. Daarom dienen wij ons amendement dat taal als een gelijkheidsindicator beschouwt, opnieuw in. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De heer Joris Van Hauthem : Aan de kritiek van de oppositie over de zorgverbreding is niet tegemoetgekomen. Ik heb zelden meegemaakt dat een ontwerp van decreet een belofte bevat. Men kondigt nog twee fases aan, maar men zegt niets over de nodige middelen. Dit amendement is volgens mij niet meer dan een schijnamendement.

Het vrijwel absolute inschrijvingsrecht doet afbreuk aan het Schoolpact. Artikel 24 van de Grondwet bepaalt dat het iedereen vrij staat onderwijs aan te bieden volgens een bepaald pedagogisch project. Anderzijds staat het, ook volgens de Grondwet, de ouders vrij te kiezen voor een bepaald project. Dit evenwicht instandhouden blijft moeilijk, maar het is wel de basis van het Schoolpact. Volgens mij wordt dit evenwicht nu verstoord door het absolute inschrijvingsrecht. De Raad van State zegt in zijn uitgebreid advies weliswaar niet dat dit recht ongrondwettelijk is, maar zijn conclusie luidt wel dat het parlement moet beslissen of het evenwicht gewaarborgd is. Men mag deze principes in twijfel trekken, maar men dient dan wel artikel 24 van de Grondwet te wijzigen. Hier omzeilt men de Grondwet en wij zullen daartegen beroep aantekenen bij het Arbitragehof.

De heer Gilbert Van Baelen : De Raad van State

zegt letterlijk : in dat opzicht kan het ontwerp van decreet in overeenstemming met de door de Grondwet gewaarborgde vrijheid van onderwijs worden geacht.

De heer Joris Van Hauthem : De Raad van State besluit dat het parlement moet oordelen of het evenwicht bewaard wordt. De rol van de commissie voor Leerlingenrechten beschouwde de Raad van State als ongrondwettelijk.

De heer Gilbert Van Baelen : Het inschrijvingsrecht raakt niet aan de grondwettelijke vrijheid van onderwijs als er een pedagogisch project en een schoolreglement zijn.

De heer Joris Van Hauthem : De rol van de commissie voor Leerlingenrechten is weliswaar aangepast, maar dat betekent niet dat de aangepaste rol wel in overeenstemming is met de Grondwet. Ik denk dat de vrijheid van aanbod fundamenteel in het geding is.

Het gevolg van dit artikel zou kunnen zijn dat niet-gemengd onderwijs verboden wordt of dat Nederlandstalige scholen in Brussel Vlamingen weigeren omdat ze al te veel anderstaligen hebben ingeschreven. Minister Vanderpoorten gaf overigens gewoon toe dat dit een onbedoeld gevolg zou kunnen zijn van het onbeperkte inschrijvingsrecht. Nederlandstalige scholen in Brussel kunnen dus geen anderstaligen meer weigeren, zelfs niet omwille van een gezond evenwicht tussen Nederlandstaligen en anderstaligen.

De Franstalige basisscholen in de Rand kunnen alleen maar Franstalig onderwijs aanbieden aan kinderen die in de gemeente zelf wonen en thuis Frans spreken. Of aan die voorwaarden voldaan wordt, kunnen we niet nagaan omdat de federaal georganiseerde inspectie niet werkt. Maar hoe denkt de Vlaamse regering deze twee voorwaarden nu nog af te dwingen ? De Franstalige basisscholen in de Rand kunnen het absolute inschrijvingsrecht voortaan gebruiken om de taalwetgeving inzake onderwijszaken te overtreden. (*Applaus bij het VB*)

De heer Dirk De Cock : De kansenongelijkheid was het afgelopen decennium een belangrijk aandachtspunt van de overheid. Een succesvolle schoolloopbaan vormt immers een voorwaarde voor de ontplooiing van elk individu.

Dit ontwerp van decreet wil de kinderen een gelijke startpositie verschaffen en dat is lovenswaardig. De

ongelijke onderwijskansen treffen verschillende doelgroepen en komen tot uiting in problemen als de te hoge ongekwalificeerde uitstroom van jongeren uit het onderwijs, de hoge percentages voor onderwijsachterstand en het watervalstelsel in het secundair onderwijs.

In onze pluralistische kennismaatschappij moeten alle ouders en leerlingen kunnen kiezen uit een waaier van projecten. Dit ontwerp van decreet betekent een versterking van de vrijheid van schoolkeuze. Vooral de participatie van de leerling is van belang omdat die daardoor inspraak krijgt in zijn eigen toekomst. De schoolkeuze moet gebaseerd zijn op de capaciteiten en de interesses van elk kind.

Een andere financiering van het onderwijs is noodzakelijk. De scholen moeten meer kunnen inspelen op de vraag van de ouders en op de behoefte van de leerlingen. Tot nu was de financiering gebaseerd op het aantal leerlingen. Er was slechts een beperkte correctie in het kader van het onderwijsvoorrangsbeleid of van de zorgverbreding.

Het onderwijssysteem is ook inhoudelijk te veel ontworpen op basis van de onderwijsvrijheid van de instelling. De ouders en de leerlingen hadden nauwelijks impact op de aanwending van de middelen. Door het openstellen van de inrichtende machten wordt een echt pluralisme mogelijk. De actieve participatie van alle geledingen die bij het onderwijs betrokken zijn, is daarvoor de graadmeter. Men zal zich niet meer kunnen verbergen achter het opvoedingsproject of de specificiteit van de school, want die zullen democratisch bepaald worden.

Dit ontwerp van decreet is een stap in de goede richting, maar een voortdurende evaluatie is noodzakelijk. Het ontwerp vertrekt van het principiële inschrijvingsrecht op de school van de eigen keuze. Vroeger maakten scholen te veel gebruik van het recht leerlingen te weigeren om het profiel van de school te handhaven. Of deze toestand weldra tot het verleden zal behoren, valt echter nog af te wachten.

De lokale overlegplatforms krijgen nieuwe bevoegdheden. Ze moeten op een professionele manier en binnen een aanvaardbaar tijds kader worden uitgebouwd. De verruiming van het takenpakket mag de onderwijzers niet verder overbelasten.

Dit ontwerp van decreet legt de basisprincipes vast

voor een geïntegreerd onderwijsaanbod voor het gewoon basisonderwijs en het gewoon voltijds secundair onderwijs. De vroegere tijdelijke initiatieven worden omgevormd tot één transparant aanbod, dat niet voor één, maar voor drie jaar zal gelden. Dat geeft de scholen extra zekerheid en maakt een betere planning mogelijk.

Dit ontwerp van decreet is een eerste stap naar gelijke onderwijskansen voor alle kinderen. De vorming van de leerkrachten is daarvoor een essentiële voorwaarde. De herwaardering van de leerkracht en de inspanningen om het beroep aantrekkelijker te maken, komen slechts in de marge van dit ontwerp van decreet ter sprake, maar zijn erg belangrijk.

De mensen die actief met zorgverbreding bezig zijn, hebben terecht aan de alarmbel getrokken. De ingevoerde overgangmaatregelen zijn zeker verdedigbaar. Een verdere stroomlijning naar een decreet inzake gelijke-onderwijskansen II, zal een stap zijn naar een ware democratisering van het onderwijs (*Applaus bij VU&ID*).

Minister Marleen Vanderpoorten : Dit ontwerp van decreet is een stap in de goede richting, maar er is nog heel wat werk aan de winkel voor de implementatie ervan, voor het sensibiliseren van alle onderwijsactoren en voor het uitwerken van de volgende decreten.

In de voorbije tien jaar werd er veel ervaring opgebouwd in het werken met kansarme kinderen. Er zijn tijdelijke projecten ontstaan rond zorgverbreding en onderwijsvoorrangsbeleid. De onderwijzers willen de goede elementen in die projecten behouden, maar vragen dat de knelpunten zouden worden weggewerkt. Totnogtoe ging het immers om projecten voor één of twee jaar en was er geen zekerheid over het behoud van de extra uren. De leerkrachten konden ook niet vast benoemd worden. Slechts de helft van de basisscholen kreeg extra uren om aan onderwijsvoorrang te werken.

De ongekwalificeerde uitstroom uit het onderwijs is te groot. Te veel kinderen behalen geen enkel diploma en hebben het daardoor ook als volwassene moeilijk om werk te vinden of te behouden. Dat heeft te maken met kansarmoede.

Het ontwerp van decreet bestaat uit twee delen, het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Om een grotere gelijkheid te realiseren moeten we echter in de eerste plaats ingrijpen in het basisonderwijs, want

dat is het fundament van de schoolloopbaan. Daarom zal er daar de komende twee jaar extra in geïnvesteerd worden. Een permanente vorm geven aan de bestaande situatie van de projecten is echter moeilijker dan van nul beginnen.

Dit ontwerp van decreet steunt op een aantal pijlers zoals het inschrijvingsrecht. Daarop zijn enkele uitzonderingen, onder meer wanneer de veiligheid in het gedrang komt, en in een aantal gevallen is doorverwijzing mogelijk. Dat betekent een breuk met het verleden. In het decreet op het basisonderwijs werden al bepalingen over de aanvaarding van leerlingen opgenomen, maar nu gaat het om het inschrijvingsrecht.

Het creëren van lokale overlegplatforms breekt met de traditie van het non-discriminatieverdrag, vooral inzake de werkwijze. Deze platforms zullen professioneel ondersteund worden, wat de slaagkansen aanzienlijk zal verhogen. Daarvoor wordt een ruim budget vrijgemaakt.

Door de veelvuldige contacten tussen alle actoren in het lokaal overlegplatform zal de samenwerking tussen scholen en netten verbeteren.

Het ondersteuningsbeleid geldt voor twee groepen leerlingen. De eerste groep is kansarm om socio-economische of culturele redenen. Als er meer dan 10 procent dergelijke leerlingen zijn, krijgt een school extra ondersteuningsuren. Ongeveer 1700 van de 2400 basisscholen komen daarvoor in aanmerking.

Tot de tweede groep behoren onder meer leerlingen die geconfronteerd worden met leerstoornissen of met tijdelijke problemen, zoals bijvoorbeeld het overlijden van een gezinslid.

Voor dit alles zal er in 2003 in elke school een zorgcoördinator komen, die de leerkrachten begeleidt, de contacten met het CLB, het buitengewoon onderwijs en het welzijnswerk regelt en leertrajecten uitstippelt. Vanaf 2003 zal er dus een zorgbrede school zijn met een visie en een zorgsysteem. Op termijn zullen trajecten uitgestippeld worden met als doel de ongekwalificeerde uitstroom te beperken en meer jongeren aan te moedigen om voort te studeren.

De toekenning van de middelen zal natuurlijk ook gebeuren op basis van de nieuwe criteria. Die zullen trouwens voortdurend op wetenschappelijke wijze bijgesteld worden.

In vergelijking met de vroegere manier van toekenning, namelijk op basis van het totale aantal leerlingen, zullen bepaalde scholen minder uren zorgverbreding krijgen. Door het ontwerp zullen de uren immers bepaald worden op basis van het aantal doelgroepeleringen.

Wat het non-discriminatiepact betreft, is het goed dat de lokale overlegplatforms professioneel ondersteund worden. Hun werking start op 1 januari 2003 en ze hebben zes maanden om het inschrijvingsrecht voor te bereiden. Wachten tot 2005 is overbodig.

Dit ontwerp is de start. Er moeten nog andere ontwerpen van decreet volgen, onder meer het participatiedecreet en het gelijke-onderwijskansendecreet II.

De praktijk zal de werkbaarheid van het decreet bewijzen. De opmerkingen over de ongelijke behandeling van kinderen en de te vlugge invoering zijn onterecht. Het lokaal overlegplatform is het overleg tussen de verschillende scholen van een lokale gemeenschap. Dat mag niet verward worden met de participatieraden, samengesteld uit verschillende partners in een school. Uit de komende begrotingsbesprekingen zal blijken of er voldoende geld zal zijn. Mijn wensen zijn in ieder geval duidelijk.

We zullen de evolutie van de doorverwijzing, de communicatie met de ouders en het criterium van de thuistaal op de voet volgen. Dit parlement heeft voldoende kans gekregen om opmerkingen te formuleren, eerst bij de visietekst, later bij het ontwerp.

Ik heb oog voor de problemen van de Brusselse scholen. Ik heb reeds een aantal directeurs gesproken en zal de komende weken verdere besprekingen voeren. Ik hoop daarover in het najaar te kunnen debatteren de commissie voor Onderwijs

Ik wil iedereen danken voor de medewerking. De goedkeuring van dit ontwerp is een belangrijke stap op weg naar meer gelijke kansen in het onderwijs. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze

bespreking van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

- *De stemmingen over de amendementen op de artikelen III.1, III.7 en VI.2 en over de artikelen III.1, III.7 en VI.2 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet en over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT

Vermindering extra-uren zorgverbreding

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de vermindering van het aantal extra-uren zorgverbreding naar aanleiding van het gelijkekansendecreet-I.

Mevrouw Heeren en de heer Ramon, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag. (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Geactualiseerd Vlaams programma staats Hervorming

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Sauwens, Caluwé en Van Rompuy, mevrouw Grouwels en mevrouw Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staats hervorming.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 21 mei 2002 hebben de heren Van Rompuy en Van den Brande verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van het reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Johan Sauwens : Ik veronderstel dat de andere fracties er geen bezwaar tegen hebben deze bespreking aan te vatten.

- *Het aanvatten van de bespreking wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

AANPASSING VAN DE RECHTSPOSITIE-REGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOorzITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKS-VERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter : Aan de orde is de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen ?
(*Instemming*)

ROUWHULDE

De voorzitter : Voordat wij de stemmingen aanvatten, wil ik stilstaan bij het overlijden van Gaston Geens. Met veel droefheid hebben wij kennisgenomen van zijn onverwachte overlijden in de nacht van 5 op 6 juni. Hij was 71.

Met Gaston Geens verliest niet alleen de parlementaire gemeenschap een markant lid, maar verliest ook Vlaanderen een van zijn markante persoonlijkheden.

Gaston Geens werd geboren op 10 juni 1931 in het Hagelandse dorp Kersbeek-Miskom. Na zijn opleiding economie en rechten werd hij op dertigjarige leeftijd adjunct-secretaris bij het studiecetrum CEPES. In 1973 wordt hij directeur van dat centrum.

Na enkele voorzichtige stappen op lokaal niveau start hij zijn parlementaire carrière op 3 april 1974, wanneer hij zijn intrede doet in het parlementaire halfroend van de Senaat. In diezelfde maand ruilt hij zijn zitje in voor het lidmaatschap van de federale regering. Zo was hij van 25 april 1974 tot 8 december 1976 staatssecretaris voor Begroting en Wetenschapsbeleid in de regering-Tindemans. Tussen 8 december 1976 en 18 april 1977 was hij minister van Begroting en Wetenschapsbeleid. Aansluitend leidde hij vanaf 3 juni 1977 tot 7 oktober 1980 het kabinet Financiën en Begroting en was hij van 18 mei 1980 tot 21 september 1981 adjunct voor Nationale Opvoeding bij de minister van Nationale Opvoeding, Calewaert. Van 22 oktober 1980 tot 2 april 1981 was hij eveneens minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Op regionaal niveau was Gaston Geens lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap van 4 april 1974 tot 1 oktober 1980 en van de Vlaamse Raad van 1 oktober 1980 tot 21 mei 1995. Hij werd op 22 december 1981 de voorzitter van de eerste autonome Vlaamse regering, die toen nog Executieve heette, en hij hanteerde de voorzittershamer meer dan tien jaar lang, om exact te zijn tot 7 januari 1992. Bij de onthulling van zijn borstbeeld in het peristilium van dit Vlaams Parlement werd Gaston Geens dan ook als 'président-fondateur' van het nieuwe Vlaanderen betiteld. Van 22 oktober 1980 tot 21 december 1981 was hij eveneens voorzitter van de Vlaamse deelregering.

Achtereenvolgens was hij ook : gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid van 22 december 1981 tot 3 februari 1988, gemeenschapsminister van Economie van 3 februari 1988 tot 18 oktober 1988 en gemeenschapsminister van Financiën en Begroting van 18 oktober 1988 tot 7 januari 1992.

Persoonlijk heb ik zijn werkzaamheden goed kunnen overschouwen tussen 1981 en 1988 vanuit de oppositie, en van 1988 tot 1992 als zijn toenmalige vice-voorzitter en gemeenschapsminister van Economie. Ik leerde hem kennen als een wijs man, die keihard kon onderhandelen, maar steeds voorrang gaf aan de inhoud.

Op 25 april 1995 nam hij afscheid van zijn actieve politieke loopbaan. Drie jaar later, meer bepaald op 20 juli 1998, werd Gaston Geens benoemd tot minister van Staat.

Gaston Geens zal de geschiedenis ingaan als de voorzitter van de eerste Vlaamse Executieve en als de man die aan de basis lag van een zelfstandig Vlaams beleid.

Met zijn grote en visionaire belangstelling voor micro-elektronica en informatisering gaf hij de Vlaamse industrie belangrijke impulsen. Zo introduceerde hij in 1981, om de Vlaamse industrie aan te sporen tot grotere aandacht voor de snelle technologische ontwikkeling, de Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen en de Flanders Technology-beurzen. Beide initiatieven mogen terecht als zijn geesteskinderen worden beschouwd. Gesteund door de Vlaamse regering en op initiatief van het Vlaams Economisch Verbond zorgde hij er eveneens voor dat een aantal belangenorganisaties van spitstechnologische sectoren werden opgericht. Hierdoor legde hij mee de basis voor de economische toekomst van Vlaanderen en zorgde hij ervoor dat Vlaanderen op hoogtechnologisch vlak een internationale speler zou worden.

Voor ons allen, en in het bijzonder voor de Vlaamse parlementaire gemeenschap, was Gaston Geens een voorbeeld als minister, als volksvertegenwoordiger, als visionair politicus en als mens. Dit los van het feit of we het al dan niet met zijn stellingnamen en visie eens waren. Hij leeft voort in onze herinnering.

Mag ik u verzoeken om een minuut stilte uit respect voor de overledene. *(De plenaire vergadering neemt een minuut stilte in acht.)*

ONTWERP VAN DECREET

Gelijke onderwijskansen-I

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over de amendementen op de artikelen III.1, II.7 en VI.2 en over de artikelen III.1, II.7 en VI.2 van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

- *De amendementen op artikel III.1 en op artikel VI.2 worden niet aangenomen.*

- *De artikelen III.1 en VI.2 worden aangenomen.*
- *Het amendement op artikel III.7 wordt aangenomen.*
- *Het aldus geamendeerde artikel III.7 wordt aangenomen.*

De heer Joris Van Hauthem : Ik heb mij onthouden omdat er geen antwoord kwam op pertinente opmerkingen over de situatie in Brussel en de Vlaamse Rand.

Nu het amendement op artikel III.7 is aangenomen, vragen wij de tweede lezing.

De voorzitter : De hoofdelijke stemming wordt uitgesteld tot na de tweede lezing.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Heeren, mevrouw Grouwels en de heren Martens, Vanleenhove en De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs.

- *Het voorstel van decreet wordt met 95 stemmen bij 17 onthoudingen aangenomen.*

MOTIE VAN AANBEVELING

Wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Van den Brande, Sauwens, Caluwé en mevrouw Van Hecke tot besluit van het op 7 mei 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorgenomen wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving.

De heer Eric Van Rompuy : We kijken met spanning uit naar het stemgedrag dat de Spiritfractie zal aannemen. De heer Lauwers heeft verklaard dat

hij zich geen zorgen maakt omdat er toch niets effectief zal uitgevoerd worden. Bovendien zou de minister-president onderhandeld hebben als lid van de VLD en niet als minister-president. Verder toonde de heer Lauwers zich bezorgd over de situatie in het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De minister-president kondigde aan dat we provinciale kieskringen met nationale lijsttrekkers zullen krijgen. Men zal dit ontwerp echter indienen zonder dat er overlegd wordt met de democratische fracties. De hulp van het Vlaams Blok zal dus onvermijdelijk zijn, want men moet een tweederde meerderheid halen. De heer Dewinter krijgt ongetwijfeld al appetijt. Blijkbaar bestaat het cordon sanitaire niet meer als men kiessystemen wil wijzigen. Ik kijk ook uit naar de houding van Agalev. Dit is een kentering in het Vlaams Parlement. Populisme, vermarkting en personencultus zullen versterkt worden.

De heer Francis Vermeiren : Wat de heer Van Rompuy zegt, klopt niet. De minister-president heeft in werkelijkheid verklaard dat het parlement zal oordelen. Ik heb nooit gehoord dat hij een beroep wenst te doen op de steun van het Vlaams Blok.

De heer Herman Lauwers : De heer Van Rompuy maakt het ons makkelijk. De motie gaat uit van een aantal overwegingen die wij delen, maar het Vlaams Parlement is daar niet voor bevoegd. Het gaat immers hoofdzakelijk om federale bevoegdheden. Het onderdeel dat wel tot de bevoegdheid van het Vlaams Parlement behoort, namelijk de provinciale kieskringen, draagt onze goedkeuring weg.

De heer Eric Van Rompuy : Ik zal de Handelingen overhandigen aan collega Vermeiren. Dan kan hij zelf eens nalezen wat de minister-president precies zei over het overleg met de oppositie.

De heer Herman De Loor : Ik zal mij, samen met collega Timmermans, onthouden. Wij willen protesteren tegen de keshervorming die een aantal VLD- en sp-a-prominenten ons proberen op te dringen. De achterban, die zich verzet tegen deze hervorming, werd nooit geraadpleegd. Provinciale kieskringen zullen de kloof met de burger niet verkleinen, maar vergroten. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De heer Luc Van den Brande : Ik verheug mij over de verklaringen van mijn sp-a-collega's. Ik wil de heer Vermeiren er verder aan herinneren dat de minister-president verklaard heeft dat deze

aangelegenheid een zaak is van de meerderheid en dat hij niet wil onderhandelen met de democratische oppositie. Aangezien de CD&V-fractie al heel duidelijk heeft aangegeven dat zij dit voorstel niet zal goedkeuren, zal hij een beroep moeten doen op het Vlaams Blok om een tweederde meerderheid te behalen. Daar bestaat geen discussie over. Men zal een beroep doen op het Vlaams Blok om de keshervorming door te voeren.

De heer Francis Vermeiren : De minister-president heeft steeds gezegd dat het parlement het laatste woord heeft in deze aangelegenheid. De parlementaire discussie hoeft echter blijkbaar niet meer voor de CD&V.

De heer Eric Van Rompuy : De minister-president heeft letterlijk verklaard dat het niet zijn bedoeling is om de discussie met de democratische oppositie aan te gaan.

De heer Karel De Gucht : De minister-president heeft duidelijk gezegd dat het niet om een ontwerp van de regering gaat. Tijdens het overleg was hij geen onderhandelaar voor de Vlaamse regering maar wel voor de VLD.

De heer Joris Van Hauthem : De heer Deloor zal zich onthouden bij de stemming over de motie van aanbeveling, omdat het volgens hem gaat om een initiatief van enkele sp-a- en VLD-bonzen. Ik stel me vragen bij het democratische gehalte van sp-a. Deze partij heeft weinig recht van spreken als ze het Vlaams Blok ondemocratisch noemt.

De heer Bruno Tobback : Als het parlement de tekst aan dit parlement voorlegt, dan zal het op een democratische manier kunnen worden besproken, ook door CD&V. De heer Van Rompuy zegt niet bereid te zijn om over de tekst een debat te voeren, zonder dat hij de tekst heeft gezien. Is dat dan democratie ?

De heer Luc Van den Brande : Hoe kan een minister-president in naam van zijn partij een verbintenis aangaan voor de meerderheid in dit parlement ? De heer De Gucht heeft gezegd dat niet de regering, maar wel de parlementaire meerderheid, in dit verband een initiatief zal nemen. Zal CD&V hierbij betrokken worden ? Zonder ons is er geen democratische meerderheid mogelijk.

- *De motie van aanbeveling wordt met 47 stemmen tegen 60 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Euronauten-campagne

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwe tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de offertes voor de Euronauten-campagne door het communicatiebureau Slangen en Partners.

- *De met redenen motie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 47 stemmen tegen 62 en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 45 stemmen tegen 61 niet aangenomen.*

Overlasttaks

Intrekking

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Penris en Dewinter tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het instellen van een zogenaamde overlasttaks door verschillende steden en gemeenten.

De heer Jan Penris : Aangezien de minister-president intussen een akkoord heeft bereikt met de gemeenten, zal ik mijn motie intrekken.

Inburgeringsbeleid

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door de heer Mahassine in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, betreffende het inburgeringsbeleid.

Door de heer Mahassine, mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Moreau, mevrouw Declercq en de heer Lauwers werd hierop een amendement ingediend.

De heer Chokri Mahassine : Alle nieuwkomers en migranten die al een tijdje in België verblijven, moeten een beroep kunnen doen op een inburgeringsaanbod. De deelnemers moeten voldoende lessen Nederlands krijgen. Niet alleen de integratiesector, maar ook de sectoren van onderwijs en werkgelegenheid moeten inspanningen doen. Een onthaalbeleid alleen is niet voldoende : er moet werk worden gemaakt van een echt inburgeringsbeleid.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Een zo ruim mogelijke meerderheid van dit parlement moet te kennen geven dat inburgering belangrijk is. Als deze motie wordt goedgekeurd, zal de regering het ontwerp van decreet dat daarover in het parlement werd ingediend, moeten aanpassen.

- *Het amendement wordt met 93 stemmen tegen 17 bij 1 onthouding aangenomen.*

De voorzitter : Aangezien het amendement de hele tekst vervangt, wordt de hoofdelijke stemming over de oorspronkelijke tekst overbodig. De aldus geamendeerde met redenen omklede motie is aangenomen.

Buitenschoolse kinderopvang

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de knelpunten in de initiatieven buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Sonja Becq : De vakantie staat voor de deur. De initiatieven buitenschoolse kinderopvang willen daar graag op inspelen, maar hun situatie is momenteel heel onduidelijk. In onze met redenen omklede motie vragen wij duidelijkheid.

- *De met redenen omklede motie wordt met 48*

stemmen tegen 62 niet aangenomen.

Activering en politieke oriëntering van geschiedenislessen

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Librecht, Huybrechts, Aers en Van Goethem tot besluit van de op 23 mei 2002 door de heer Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de activering van geschiedenislessen over de Tweede Wereldoorlog en de politieke oriëntering ervan.

- *De met redenen omklede motie wordt met 17 stemmen tegen 90 niet aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 19 juni 2002 om 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 18.29 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Trees Merckx-Van

Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Gilbert Bossuyt, Herman De Reuse, Boudewijn Laloo : gezondheidsredenen;

Patricia Ceysens : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Filip Dewinter, Marijke Dillen, Rufni Grijp, Erik Matthijs, Ingrid van Kessel.

- Gelijke onderwijskansen-I
 - Algemene bespreking
(Sprekers : mevrouw Veerle Heeren, verslaggever, de heren Luc Martens, Gilbert Van Baelen, Ludo Sannen en Julien Librecht, mevrouw Hilde Claes, de heren Kris Van Dijck en Frans Ramon, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Joris Van Hauthem en Dirk De Cock en minister Marleen Vanderpoorten) 5
 - Artikelsgewijze bespreking 16

Verzoekschrift

- Vermindering extra-uren zorgverbreding
 - Verslag 16

Voorstel van resolutie

- Geactualiseerd Vlaams programma staats Hervorming
 - Bespreking
(Spreker : de heer Johan Sauwens) 16

Aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers

- Bespreking en stemming 17

Rouwhulde 17

Ontwerp van decreet

- Gelijke onderwijskansen-I
 - Aangehouden stemmingen
(Spreker : de heer Joris Van Hauthem) 18

Voorstel van resolutie

- Gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs
 - Hoofdelijke stemming 18

Motie van aanbeveling

- Wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Herman Lauwers, Herman De Loor, Luc Van den Brande, Karel De Gucht, Joris Van Hauthem en Bruno Tobback) 18

Met redenen omklede moties

- Euronauten-campagne	
- Hoofdelijke stemming	20
- Overlasttaks	
- Intrekking (Spreker : de heer Jan Penris)	20
- Inburgeringsbeleid	
- Hoofdelijke stemming (Sprekers : de heer Chokri Mahassine en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen)	20
- Buitenschoolse kinderopvang	
- Hoofdelijke stemming (Spreker : mevrouw Sonja Becq)	20
- Activering en politieke oriëntering van geschiedenislessen	
- Hoofdelijke stemming	21
Regeling van de werkzaamheden	21
Aanwezig	21
Afwezig met kennisgeving	21
Afwezig zonder kennisgeving	21